

abans de 1838, data en que el Santuari fou profanat i malmès i dels que es celebren actualment en llaor del Sant a l'església parroquial de Vallromanes.

Aquest aplec de dades i de fets són una síntesi excel·lent i documentada, que caldria que les altres parròquies i ermites imitessin, car no es pot negar la importància que per al coneixement de la nostra història tenen aquests opuscles, dels quals el Rvd. Pvre, don Josep Mas, n'ha publicat ja una bella col·lecció, que són d'una utilitat evident.

J. M. P.

Les excursions al Montseny

Per Josep Font i de Falgàs

La muntanya del Montseny, situada en el cor de Catalunya, és una regió fortament dotada per la Natura, que ofereix a l'excursionista l'encís de les seves millors gales amb una gamma variada de belles perspectives.

El fet d'estar situada aquesta muntanya a un parell d'hores de la capital, fa que sigui en tot temps admirada per una legió ben important d'excursionistes, per als quals assolir Les Agudes és una de les fites més honroses de la seva vida a través de les muntanyes.

Pels itineraris que continuament veiem aparèixer en els Butlletins de les entitats excursionistes, són ben poques les variants de camí que practiquen els seus visitants. I, no obstant, el Montseny ofereix a l'excursionista una sèrie d'excursions a realitzar, totes elles ben interessants i remarcables, seguint suggestius i variats itineraris.

El Montseny, a part dels seus pics esquerpats, de les seves valls rialleres, dels seus cingles tallats, de les seves comes ondulejants, dels seus prats encatifats i de les seves gorges feréstegues, dels rius que canten per tots cantons i de l'aigua eixaragallada que per tots costats vessa, ofereix a l'excursionista animós, que arriba als pics més alts de la muntanya, l'esplendidesa d'un panorama tan extens i dilatat que compensa a bastament l'esforç realitzat per a arribar-hí. Esguardant el seu conjunt, hom diria que mig Catalunya resta als peus del Montseny per a retre homenatge a la majestat i a la bellesa de la seva còrpora.

La muntanya també amaga diversos perills, essent el més greu, potser, el de la boira, que en algunes èpoques de l'any és tan espessa, que posa en dificultats els que no són pràctics d'aquella muntanya, essent freqüents les desorientacions i errades de camí, que han constituït, en alguns casos, motiu,